

Stephan Lee

K-pop challenge

DE FONTEIN

Groepsprofiel Idolen op K-PopCentral.com

THE GIRLS

Officiële naam van het fandom van THE GIRLS: crush

Officiële fankleuren van THE GIRLS: regenboogpastels

Social media van THE GIRLS: @THEGIRLS.S.A.Y.official

Naam: Woowee

Leeftijd: 22

Volledige naam: Kang WooHee

Functie: leader, lead vocal, lead dancer

Sterrenbeeld: Leeuw

Lengte: 1,70 m

Bloedgroep: A

Komt uit: Seoul, Zuid-Korea

Kleur: hemelsblauw

Leuk weetje: Woowee at vroeger vlees, maar nu lust ze het niet meer!

Naam: Aram

Leeftijd: 18

Volledige naam: Kim Aram

Functie: sub-vocal, sub-dancer, visual

Sterrenbeeld: Weegschaal

Lengte: 1,70 m

Bloedgroep: A

Komt uit: Ansan, Zuid-Korea

Kleur: zachtroze

Leuk weetje: Volgens de leden is Aram de grootste rommelkont!

Naam: ShiHong

Leeftijd: 19

Volledige naam: Deng ShiHong

Functie: main dancer, main rapper, sub-vocal

Sterrenbeeld: Schorpioen

Lengte: 1,68 m

Bloedgroep: O

Komt uit: Shanghai, China

Kleur: heldergroen

Leuk weetje: ShiHong is de helft van een eeneïge tweeling!

Naam: Helena

Leeftijd: 18

Volledige naam: Helena HyeRin Cho

Functie: main dancer, lead rapper, lead vocal

Sterrenbeeld: Stier

Lengte: 1,70 m

Bloedgroep: A

Komt uit: Newport Beach, Californië, vs

Kleur: Zonnegeel

Leuk weetje: Helena tandenknarst in haar slaap!

Naam: BowHee

Leeftijd: 19

Volledige naam: Shin BowHee

Functie: main vocal, sub-dancer

Sterrenbeeld: Kreeft

Lengte: 1,57 m

Bloedgroep: B

Komt uit: Daegu, Zuid-Korea

Kleur: Zacht oranje

Leuk weetje: BowHee heeft een zwarte band in karate!

Naam: Candace

Leeftijd: 16

Volledige naam: Candace Minkyung Park

Functie: center, main vocal, sub-rapper, sub-dancer, maknae

Sterrenbeeld: Maagd

Lengte: 1,55 m

Bloedgroep: B

Komt uit: Fort Lee, New Jersey, vs

Kleur: Dromerig lavendelblauw

Leuk weetje: Candace heeft een walvisknuffel die Mulkogi heet, en die sleept ze overal mee naartoe!

DEEL 1

PUIN

1

K-POPSTRIJDER

Dit is wat er gebeurt als je je eigen leven laat ontploffen. Op het moment dat je hand de granaat loslaat en jij hem in slow motion door de lucht ziet vliegen, voel je je geweldig. Afscheid nemen van de realiteit die je kent geeft een kick als knallend vuurwerk.

Pas na de ontploffing kun je de schade overzien. En dan zie je dat iedereen om je heen, zelfs de mensen aan wie je even niet dacht, ook door rondvliegend puin zijn geraakt.

Het is nu vier dagen na mijn openbare ramptoespraak – mijn vriend Ethan van thuis noemt het ‘De Onthulling van de Eeuw’ – maar ik zie er niet echt uit als iemand die haar eigen leven heeft verwoest, alle hoop en dromen van vijf andere meisjes de grond in heeft geboord en zichzelf tot Grootste Vijand van een miljardenbedrijf heeft gemaakt.

Nee, ik lig hier in een enorm bed, zacht als wolken van marshmallows en suikerspin, in een zee van roomwitte

lakens. Ik heb net een ontbijt van taugésoep, gekruide kabeljauw, paarse rijst, gebakken eieren en kimchi op (Koreanen zijn 's morgens niet bang voor iets hartigs). Ik heb het zilveren dienblad naar het voeteneind geschoven en lig nu weer onder de dekens met mijn walvisknuffel MulKogi tegen me aan. Ik probeer weer in slaap te vallen en alles te vergeten wat er is gebeurd sinds ik in Seoul ben aangekomen. De suite in dit vijfsterrenhotel is het laatste fijne wat ik in mijn leven zal krijgen. Ik kan er maar beter van genieten nu het nog kan.

Maar ik heb me er pas twee minuten in kunnen wettelen als de lakens van me af worden getrokken.

'Tijd om op te staan,' zegt Umma. Ze maakt een afkeurend geluidje en zet mijn vuile dienblad met een zo hard mogelijke klap op het nachtkastje.

'Umma, waaróóóm,' kreun ik. 'Gun me gewoon mijn slaap. Het is het enige wat ik nog heb.'

'Helena is al sinds zeven uur wakker en aangekleed.'

'Nou, hiep-hiep voor Helena. Misschien moet je haar maar mee terugnemen naar Amerika en doen alsof ze altijd al jouw dochter was. Zoals in die tv-series waar ze een acteur omruilen zonder uit te leggen waarom.'

'Candace, ik begrijp geen woord van wat je zegt.' Umma zucht. Ze trekt de gordijnen open en laat het extreem felle zonlicht de hotelkamer binnen.

'Umma!' Ik kreun en vouw mijn kussen als een tacco-schelp om mijn hoofd. 'Waarom ben jij zo?'

Ik weet best dat ik me gedraag als een overdreven verwende puber. Umma moet er toch een beetje om lachen

als ze me aan mijn polsen uit bed trekt. ‘Kijk eens naar buiten,’ zegt ze. ‘Het is een prachtige ochtend. Daar zul je van opknappen.’

Ik strompel naar het raam, op voeten en benen die nog kapot zijn van een hele zomer keihard trainen. Ik wrijf in mijn ogen en kijk naar het uitzicht over Yeouido. Het enige wat ik zie is een woud van kantoorgebouwen, glanzend in het ochtendlicht. Het heeft een heel eigen schoonheid. Daarna kijk ik naar de straat beneden en wrijf ik nog een keer in mijn ogen.

Het duurt even voor ik begrijp wat ik zie. Ik zie mijn eigen gezicht, dat van twintig verdiepingen onder me naar me opkijkt. Een enorme groep mensen, misschien wel honderd, is voor het hotel bij elkaar gekomen. Iedereen houdt één vierkantje van een poster vast, en al die vierkantjes vormen bij elkaar een enorm beeldmozaïek: het is een foto, duizend keer uitvergroot, van mij, terwijl ik mijn inmiddels beruchte speech houd.

Er verzamelen zich al dagenlang fans en paparazzi buiten, maar vandaag staan er meer dan ooit. En ze maken veel lawaai. Zelfs met de ramen dicht hoor ik ze roepen: ‘Candace, *hwaiting!* Candace, K-popstrijder!’ Een paar vooraan roepen door megafoons: ‘S.A.Y.! Laat Candace Park debuteren! Nu!’

Ik hoor een helikopter boven het hotel cirkelen. Die zal toch niet van het Journaal zijn?

‘Staan ze hier al de hele ochtend?’ vraag ik. Alle lucht is uit mijn longen weggestroomd. Umma knikt. Mijn hoofd tolt als ik denk aan al het werk dat deze fans gedaan heb-

ben om een enorme foto van mij af te drukken, die in honderden stukken te snijden en daar precies mee op de goede plekken te gaan staan. ‘Hoe hebben ze... doen ze dit alleen voor mij?’

‘K-popfans zijn bijzonder,’ zegt Umma nuchter. ‘Niemand kan zo goed samenwerken als de Koreanen.’ Ik hoor iets van trots in haar stem.

Ik deins terug van het raam als ik me herinner wat ik allemaal teweeg heb gebracht.

Ik voel mijn keel verstrakken en zie vlekken voor mijn ogen. Beelden van die avond flitsen door mijn hoofd: duizenden geschokte gezichten, gloeiend in het licht van hun telefoons, madame Jung die me in mijn gezicht slaat en schreeuwt dat ik het belangrijkste K-poplabel ter wereld te schande maak; directeur Sang die belooft dat hij mijn leven helemaal kapot zal maken. Telkens wanneer ik bedenk dat ik nooit meer terug kan naar het leven zoals het was, krijg ik een bijna claustrofobisch gevoel.

Maar dan komt Helena binnen, fris als een K-beauty-influencer in een roze mantelpakje met volledige *dewy* make-up en haar haar in golvende witblonde lokken. Het haalt me uit mijn angstige gepieker.

‘Tijd om op te staan, Candace.’ Haar lange, onberispelijke nagels tikken op haar telefoonscherm. ‘Pak HanSoo van KLN News heeft je al vijf dm’s gestuurd over een interview. Andere journalisten willen je ook spreken. Ik denk dat we ja moeten zeggen. Met een serieus interview kun je al die mensen bereiken die jou niet op de socials volgen.’

Ik kijk Umma aan. Ik verwacht dat ze nee zal zeggen, maar in plaats daarvan klaart ze op. 'Pak HanSoo is een gerespecteerd journalist. Een interview met haar zou ons kunnen helpen... Maar jij mag het zeggen, Candace.'

Voor ik naar Korea ging, zou Umma het verschrikkelijk hebben gevonden als ik op tv kwam. Maar nu ik mijn reputatie toch al voor de ogen van miljoenen mensen heb verwoest, heeft ze het blijkbaar opgegeven om mijn imago als fatsoenlijk meisje hoog te houden.

Ik zeg tegen Helena: 'Oké dan, denk ik. Als het helpt.'

Op dit moment mag ik volgens mijn contract het land niet uit, zolang S.A.Y. nog niet heeft besloten wat het met mij wil doen. En, belangrijker misschien, wat het zal doen met de andere meisjes die waren geselecteerd om te debuteren in de allereerste meidengroep van dit bedrijf, voor ik mijn grote mond opentrok. Als een tv-interview een reactie uit S.A.Y. kan losmaken, ben ik er helemaal voor.

Helena's vingers tik-, tik-, tikken een antwoord.

Het nu zo vertrouwde geluid kalmeert mijn zenuwen, van een chaotische storm tot een rustige golfslag. Als je me een paar dagen geleden had verteld dat Helena mij als enige ter wereld, naast Umma, gerust zou kunnen stellen, had ik gezegd dat je gek was.

Het is nog maar een week geleden dat wij als trainees gezworen vijanden waren. Zo erg dat ik de kriebels kreeg zodra we in dezelfde ruimte waren (en dat was helaas elk moment van elke dag). Maar toen alles om me heen instortte, stond Helena meer dan wie ook voor me klaar. Ze bleef bij me om de schade in te perken toen we in een

busje bij het Olympisch Stadion van Seoul wegscheurden om te ontsnappen aan de hordes paparazzi die ons achtervolgden. Ze nam op Umma's telefoon al mijn socials over, want ze begreep meteen dat social media ons beste wapen tegen S.A.Y. was. Ze zei kalm: 'Je kunt nog steeds winnen, Candace. Niets geeft meer macht dan trending zijn vanwege een góede reden. Weet je wel hoe bijzonder dit allemaal is?'

Ze had honderd procent gelijk. Blijkbaar is Helena een socialmediagenie, wat ik nooit kon weten toen we trainees waren en onze telefoons achter slot en grendel lagen. Helena wist #CandacePark en #K-popstrijder trending te maken door via mijn Twitter en Instagram om steun te vragen. Ze heeft zelfs deze prachtige suite in hotel LUXIANA gratis voor ons geregeld door een post van mijn paniekerige gezicht te plaatsen met als caption: 'Help!! S.A.Y. gooit me eruit & ik kan nergens heen!!!' Binnen een paar minuten hadden we dm's van een stuk of tien tophotels die de enige echte #K-popstrijder (en haar moeder en vriendin Helena) onderdak aanboden.

Terwijl we nu afwachten tot S.A.Y. de volgende stap zet – ze zullen me wel met een rechtszaak om de oren slaan die mijn familie in nog geen twintig levens kan betalen – heb ik toch nog hoop dat alles goedkomt. Als S.A.Y. mijn leven echt wil verwoesten, zullen duizenden, misschien miljoenen fans daar iets van vinden, en dat is allemaal te danken aan Helena.

Plotseling voel ik me helemaal week van emotie. Ik leg mijn hand op Helena's schouder. Ik wil zeggen hoe

dankbaar ik ben voor al haar hulp... maar ze schudt mijn hand van zich af en trekt haar neus op van walging.

‘Moet jij je niet aankleden?’ zegt ze scherp. ‘Pak HanSoo is er over een paar uur. En misschien moet je je tanden poetsen... twee keer. Je adem ruikt naar gedroogde inktvis met Parmezaanse kaas.’

‘O mijn god, echt niet!’ zeg ik terwijl ik mijn hand voor mijn mond houd.

Ik kijk Umma aan om me te verdedigen, maar helaas. ‘En was je gezicht goed,’ zegt Umma. ‘Je ogen zijn helemaal aangekoekt.’

Oef. Een onverwachte ontwikkeling: Umma en Helena blijken precies dezelfde persoon te zijn. Ze zijn allebei nuchter, gefocust en goed in een crisis managen, en ik ben dat absoluut niet. Bij alle beslissingen die we de afgelopen paar dagen hebben moeten nemen, was het steeds die twee tegen mij.

Ik loop moppend en stampend naar mijn marmeren badkamer, maar ik volg Umma’s en Helena’s raad wel op. Ik poets en schrob mijn tanden en tong twee keer. Ik moet me wapenen voor deze dag, want ik kom niet meer alleen voor mezelf op. Ik kom ook op voor hén: al die mensen buiten, al die jongeren die hashtags gebruiken om mij te steunen.

Per slot van rekening ben ik de K-popstrijder, of ik dat nou leuk vind of niet.

2

WAT JE IN JE HART HEBT

Als ik niet beter wist, zou ik denken dat Umma verlegen wordt van Pak HanSoo en haar cameracrew. Ze worden onze Empress Suite binnengelaten door meneer Min, de beveiligingsman die dag en nacht onze deur bewaakt. Umma kijkt zelfs thuis in New Jersey naar het Koreaanse nieuws, dus ik herken Pak HanSoo's strakke knotje en ernstige gezicht meteen. Umma, Helena en ik maken een diepe buiging voor haar. Umma slooft zich uit en biedt Pak HanSoo en haar crew met beide handen mineraalwater en snacks van de roomservice aan.

‘Wat een eer om zo’n beroemde journalist in ons midden te hebben,’ zegt Umma ademloos in super beleefd Koreaans. ‘Uw verslaggeving van de Kaarslichtprotesten vond ik de beste van allemaal.’

‘Het is juist een eer voor mij dat ik Candace Park als eerste mag interviewen,’ zegt Pak HanSoo met een knikje

naar mij. Mijn mond wordt zo droog als kurk en ik krijg een brok in mijn keel. Deze vrouw doet normaal gesproken verslag van oorlogen, verkiezingen en de financiële markt van Azië... en ze wil graag met mij praten? Een mislukte K-poptrainee?

De crew stelt de belichting op in onze woonkamer. Ze zetten mij op een hoek van de witte bank, en Pak HanSoo gaat op het puntje van de magenta Eames-stoel zitten. Als Umma mijn glanzende paarse haar achter mijn oren strijkt, fluister ik met trillende stem tegen haar: ‘Wat moet ik zeggen, Umma?’

‘Zeg gewoon wat je in je hart hebt, Candace.’ Umma knikt me zelfverzekerd toe. ‘Denk aan de fans daarbuiten – ze houden van je omdat je hebt laten zien wie je echt bent. Doe dat nu gewoon weer.’

Ik doe mijn ogen dicht en probeer mijn hart rustiger te laten kloppen. Dit is mijn kans om mijn hele verhaal te vertellen. Om tegen de wereld, en tegen alle eventuele haters, te zeggen dat ik niet zomaar iemand met een grote mond ben die over de K-popindustrie klaagt om er zelf beter van te worden. Dat ik goede redenen heb voor wat ik heb gedaan: ik kwam op voor echte mensen die werden mishandeld.

Als ik één ding over mezelf heb geleerd sinds ik in Korea ben, is het dit. Er gebeurt iets met me als ik in de schijnwerpers sta. Mijn hoofd wordt helder en een kracht die sterker is dan ikzelf neemt het over. Ik word dapperder en zelfverzekerder. Ik wist niet dat ik deze superkracht had, want ik stond nooit in de spotlights toen ik nog gewoon

dat stille Koreaans-Amerikaanse meisje uit Fort Lee was dat zichzelf onzichtbaar probeerde te maken in de sectie altviolen van het orkest. Nu sta ik in de felste schijnwerpers die je maar kan bedenken.

Umma heeft gelijk. Mijn Koreaans is misschien niet perfect, maar ik moet gewoon mijn eigen waarheid onder woorden brengen.

Voor ik het weet wordt het stil in de kamer. Een producer telt af van vijf naar nul. Dan duikt Pak HanSoo zo snel het interview in dat ik pas na een tel doorheb dat het is begonnen.

‘Candace Park, het is nog maar vier dagen geleden dat je je tegen S.A.Y. uitsprak tijdens een live-uitzending waarin dat label zijn allereerste meidengroep aankondigde. Vlak daarvoor was jij uitgekozen om in die groep te debuteren. Met je woorden heb je een chaos ontketend bij S.A.Y. Entertainment, en in de hele K-popindustrie. Had je je speech expres zo gepland om het bedrijf maximale schade toe te brengen en zo veel mogelijk opschudding te veroorzaken?’

Mijn mond valt open. De zenuwen gieren door mijn lijf. Pak HanSoo staart me aan met een strak glimlachje om haar lippen, maar haar ogen lachen niet mee.

‘N... nee, mevrouw,’ hakkel ik. ‘Het kwam er gewoon ineens uit. Recht vanuit mijn hart.’

Ze gaat meteen door met haar volgende vraag. ‘Je opmerkingen krijgen veel aandacht in de Verenigde Staten, je eigen land. Wist je dat de media in jouw land dit incident aangrijpen om te beweren dat K-pop corrupt en schadelijk

is? Dat Koreanen te streng zijn voor hun kinderen? Wat is je reactie als je hoort dat jij een buitenlander bent die veel te weinig van onze cultuur weet om onze gewoontes af te wijzen?’

Oké, nu ben ik boos. Ze probeert me in de val te lokken. Maar ik ga het haar niet makkelijk maken.

‘Als ze dat zeggen,’ zeg ik, terwijl ik meer rechtop ga zitten, ‘is dat nooit mijn bedoeling geweest. Het was een van de mooiste ervaringen van mijn leven om naar Korea te komen en K-poptrainee te worden. Bij S.A.Y. werken een paar van de edelmoedigste, talentvolste en vriendelijkste mensen die ik ooit heb ontmoet, en ik voel een nieuwe trots op en liefde voor mijn Koreaanse achtergrond. Maar de dingen die gebeurd zijn bij S.A.Y. zouden in elke cultuur en in elke taal zorgwekkend zijn. Ze weerspiegelen de Koreaanse waarden totaal niet.’

Pak HanSoo schuift iets naar voren. Ik zie een spoor van respect in haar bevroren gezicht. ‘Wat voor dingen dan?’

Ik haal diep adem. Het heeft nu geen zin meer om me in te houden.

Ik vertel haar over het extreme dieet dat we moesten volgen, dat we werden gewogen waar de anderen bij waren en dat we door onze trainers werden gestraft en vernederd als we niet genoeg waren afgevallen. Dat mijn teamgenootje JinJoo (ik noem haar echte naam niet) ertoe werd aangezet om zich uit te hongeren, geen water te drinken en zelfs speeksel uit te spugen om vlak voor de weegmomenten nog een extra fractie van een kilo kwijt

te raken. Dat directeur Sang de fysieke minpunten van meisjes benoemde waar iedereen bij was en plastische chirurgie aanraadde om ze te verbeteren. Dat mijn liefste teamgenoot Binna (ook haar naam noem ik niet) het meeste talent had van ons allemaal en de plek in de groep het meest verdiende – ze trainde al tien jaar! – maar weg moest omdat ze niet voldeed aan de bekrompen schoonheidsnormen van het bedrijf.

Nu ik begonnen ben, kan ik niet meer stoppen. Ik vertel over de laatste druppel, die tijdens de live-uitzending kwam. Onder de fans ging een onscherpe foto rond van een trainee die kuste met One.J, leadzanger van SLK en de grootste ster van S.A.Y., en om een of andere reden dacht iedereen dat die mysterieuze trainee Helena was. Spreekkoren in het stadion riepen op om haar te cancelen. Ik durfde niet toe te geven dat ik die geheimzinnige trainee was... tot directeur Sang besloot om Helena eruit te gooien, terwijl zij haar hele leven had gewijd aan een kans om te debuten, en hij niet eens probeerde de waarheid te achterhalen.

‘En daarom zei ik wat ik heb gezegd.’ Mijn keel is schor van minutenlang achter elkaar praten. Mijn ziel zweefde min of meer boven mijn lichaam terwijl ik S.A.Y. bekritiseerde en alle juice eruit perste die nog niet bekend was. Waarschijnlijk heb ik te veel gezegd, maar het voelde megagoed om het er allemaal uit te gooien.

Pak HanSoo haalt haar tong over haar lippen. Ze kan bijna niet geloven dat ik haar zo veel sappige quotes heb gegeven. ‘Wat ben jij een dapper, moedig meisje,’ zegt ze

met een nauwelijks onderdrukte grijns, ‘ondanks al die controverses en negatieve opmerkingen die je over je heen krijgt.’

Ik krimp ineen en mijn ogen schieten naar Helena, die geconcentreerd op haar telefoon zit te kijken. Tijdens de afgelopen dagen heeft ze me online reacties voorgelezen – ik trek het niet om ze zelf te bekijken. Maar ik had kunnen weten dat ze alleen de positieve voorlas.

Pak HanSoo snijdt een ander onderwerp aan. ‘Zoals je weet is een ander verschil tussen de entertainmentindustrie in Korea en die in Hollywood dat we in Korea prijs stellen op keurige manieren en goed gedrag van onze sterren. K-popsterren worden nooit aangemoedigd om te daten, dat is nogal taboe... Ik ben dus geschokt dat de fans nog aan jouw kant staan nadat jij opbiechtte dat je One.J hebt gekust, terwijl je óók nog met een jongenstraineë datete.’

Ik knik langzaam om mezelf wat tijd te geven. Ondertussen denk ik razendsnel na. Ik moet goed oppassen met wat ik over One.J en YoungBae zeg. Ik grijp terug op het urenlange brainstormen met Helena en manager Kong over hoe je over het onderwerp jongens moet praten. Sommige van mijn fans zijn heel trouw, maar dat is niets vergeleken met de beschermende fans die One.J heeft. Voor hen is hij zo ongeveer een god, en geen enkele gewone sterveling als ik verdient het om met hem te zoenen.

Ik schraap mijn keel. ‘Toen ik bij S.A.Y. begon,’ zeg ik, ‘was het eerste wat ik te horen kreeg dat ik alles zou verpesten als ik met een jongen ging daten. De fans zouden zich tegen me keren als ik zelfs maar hand in hand met

een jongen zou worden betrapt. Maar volgens mij blijkt uit de reactie van het publiek juist dat het dateverbod ouderwets is, eerder een norm van de leidinggevend en in de K-popindustrie dan van de fans. Het is ook weer een manier van de bedrijven om ons te controleren en te isoleren. Ik denk dat mijn generatie er genoeg van heeft om door oudere mensen overheerst te worden, en dat het tijd wordt om onze eigen regels te gaan maken. Als S.A.Y. me wil laten kiezen tussen hun regels volgen of de vrijheid hebben om te daten met wie ik wil – en dat is met YoungBae, niet met One.J – dan weet u wel wat ik zou kiezen.’

Pak HanSoo kan haar blijdschap om dit dramatische moment niet verbergen. Ze laat het even bezinken voor ze verder gaat.

Ik heb YoungBae niet meer gesproken sinds onze ontsnapping uit het Olympisch Stadion. We moesten hem bij het hoofdkwartier van S.A.Y. afzetten voor we naar het LUXIANA gingen. We konden elkaar niet eens een laatste kus geven, want ik zou nog liever doodgaan dan dat ik een jongen kus waar Umma bij is. Maar hij keek in mijn ogen en zei: ‘Als je iets nodig hebt... Ik ben helemaal toegewijd aan mijn ultieme *bias*.’

Maar hij heeft niet gebeld. Ik heb het nummer van de verboden telefoon die hij zeker weten nog steeds heeft heel vaak geprobeerd te bellen, maar hij nam niet op. Ik zou bijna denken dat S.A.Y. hem in het trainingscentrum gevangenhoudt. Om hem over mij te ondervragen. Manager Kong kan hem ook niet te pakken krijgen. Voor

zover ik weet kunnen ze hem zelfs weer naar huis in Atlanta hebben gestuurd. Van alle mensen van wie ik de K-popdroom kapot heb gemaakt, voel ik me het schuldigst tegenover hem. Hij is zo'n goed mens en hij heeft al die ellende die ik hem heb aangedaan echt niet verdiend. Ik wil de hele tijd tegen hem zeggen dat mijn kus met One.J niets betekende, minder dan niets. Nu er wat meer tijd overheen is gegaan en hij wat langer over het kusschandaal heeft nagedacht, wil hij misschien niets meer met me te maken hebben. Ik kan het hem niet kwalijk nemen.

'Laatste vraag, Park Candace,' zegt Pak Hansoo. 'Op dit moment zit je in een erg moeilijke situatie. Vanwege je contract met S.A.Y. mag je het land niet uit, en volgens onze juridische experts heeft S.A.Y. het recht om jou en je familie aan te klagen wegens contractbreuk en het lekken van geheime bedrijfsinformatie. Toch lijkt je opmerkelijk kalm. Hoe kan dat, terwijl je op het punt staat om alles kwijt te raken?'

Mijn ogen prikken als ik bedenk wat ik mijn familie aandoe. Thuis in New Jersey houden Abba en Tommy zich staande; ze hebben ons via KakaoTalk laten weten dat geheimzinnige mannen in pak foto's van ons huis maken en ons vuilnis doorzoeken.

Ik ga niet aan de wereld laten zien hoe bang ik ben. Ik staar Pak HanSoo aan, maar stel me voor dat haar gezicht verandert in dat van directeur Sang. Van mevrouw Jung. Van al die mensen bij S.A.Y. die vinden dat ze zo veel meer voorstellen dan wij. Die vinden dat ze het recht hebben om zomaar over ons heen te lopen.

‘Mijn familie heeft zo veel te verliezen.’ Het kost me al mijn wilskracht om mijn stem niet te laten trillen. ‘Mijn umma en abba hebben jarenlang heel hard als schoonmakers gewerkt, tot ze een kleine winkel in Fort Lee konden beginnen. En dat allemaal om mijn broer Tommy en mij een goede kans op succes te geven. We zijn niet arm, maar we leven eenvoudig, want mijn ouders sparen al hun hele leven om ons naar de beste universiteiten te kunnen laten gaan. Mijn umma en abba zeggen altijd dat we geen regels mogen overtreden en onze reputatie goed moeten houden om onze toekomst niet in gevaar te brengen. Maar mijn umma heeft me ook geleerd...’

De woorden blijven in mijn keel steken. Ik neem een moment om mezelf bij elkaar te rapen en ga dan door.

‘Mijn umma heeft me ook geleerd dat er dingen zijn die niemand je kan afnemen, en dat veel geld, roem of indrukwekkende diploma’s niet alles betekenen. S.A.Y. en directeur Sang kunnen mijn familie ons huis afpakken, onze winkel, onze toekomst. Ze kunnen zichzelf nog een beetje rijker maken, maar ze zullen altijd arm blijven als het gaat om de dingen die je niet kunt stelen.’

Pak HanSoo schraapt haar keel en slikt hoorbaar. ‘Ik denk dat we zo wel genoeg hebben,’ zegt ze tegen haar producer. Dan, tegen mij: ‘Dank je voor je openhartigheid. Het interview wordt morgenavond om zes uur uitgezonden op KLN.’

Misschien verbeeld ik het me, maar er hangt een drukkende sfeer in de hotelsuite. De crew pakt zwijgend in en kijkt niemand aan. Umma schiet weer in haar behulpzame

modus, neemt visitekaartjes van producers aan, buigt voor iedereen, dringt erop aan dat ze waterflesjes en snacks meenemen. Helena is druk met haar telefoon bezig.

Mijn zenuwen schieten de lucht in. Heb ik te veel gezegd, veel te veel? Heb ik Pak HanSoo en de hele crew beledigd door zo... Amerikaans te zijn? Zijn ze bang voor me, nu ik S.A.Y. zo hard heb aangepakt? Had ik mijn mond moeten houden nu we nog in het voordeel zijn?

Maar zodra de crew weg is, springen Umma en Helena me letterlijk omver. We vallen samen op de bank.

‘Wat doen j...’ begin ik, maar dan zie ik dat ze huilen.

‘Je deed het zó geweldig, Candace,’ zegt Helena snikkend.

‘Je hebt je moeder heel erg trots gemaakt,’ zegt Umma.

Ik ben nog een beetje beduusd. ‘Maar waarom ging iedereen dan zo snel weg, en zonder iets te zeggen?’

‘Wie zal het zeggen. Misschien waren ze geïntimideerd,’ zegt Umma stralend, terwijl ze haar tranen wegveegt. ‘Of zelfs een beetje bang. Je ontmoet niet elke dag een jong iemand die zo dapper en wijs is als mijn Candace. En wat je zei klopte. Dat bedrijf kan ons alles afpakken wat we hebben, in dit leven en in het volgende.’

www.uitgeverijdefontein.nl

Oorspronkelijke titel: *K-pop Revolution*

Verschenen bij Scholastic Inc.

© 2022 Stephan Lee

Alle rights reserved. Published by arrangement with Scholastic Inc.,
557 Broadway, New York, NY 10012, USA

Voor deze uitgave:

© 2026 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling: Mechteld Jansen

Omslagbeeld: Elsy Engelen

Omslagontwerp: Bruggn Design

Beeld binnenwerk: Adobe Stock

Grafische verzorging: Crius Group

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining niet toegestaan.

ISBN 978 90 261 8606 6

ISBN e-book 978 90 261 8607 3

NUR 284, 285